

שיחת קודש

המשך מעמ' א'

הבחירה והיה בחירה, וממילא אז שוב פרעה הוא לבדו היה הבוחר ברע, ומצרים היו בוחרים ברע לכן המשיכו לקבל המכות.

וממילא עתה נחזור לענין הראשון שהרשב"ע אמר למשה שאין לו מה לפחד כי הוא ית' ממתין עליו שם אצל פרעה והוא שומר עליו עד שאמנם היה פרעה מסור בידו ונכנע למשה רבע"ה והוצרך להתחנן על נפשו לפני משה רבינו שיבקש מהש"ת, כמו שאמר פרעה "ויסר מעלי רק את המות הזה", ובאמת יש להתבונן בזה שלכאור מה קרה שדיבר בלשון כזה כאילו שהולך למות ומהו רק את המות הזה והרי היה זה מכת ארבה ולא מכת בכורות, ובפשטות יש לפרש שהנהגה כל המכות הגם שהיו קשות עכ"ז עדיין יכלו להכניס אוכל ומשקה לפיהם וכן דרם יכלו להכניס לפה ע"י שהיה משלם ליהודי כסף אז היה לו מים ולא דם כדאי במדרש שרק אם שלם לישראלי אז קיבל מים, וכן בצפרדעים היה להם עדיין אוכל והגם שהיה מליכלך ומטונף מהצפרדעים עכ"ז אלו המצריים המלאים ממילא שביקשים ומשמים אכלו זה איך שהוא ויכלו להסתדר אם זה, וכן בערוב כשלא יצאו מן הבית היה יותר בנקל שינעלו מהחיות, וכן בברד עוד נשאר להם משהו איזה שבולים שמהם עשו קמח קל, אך לאחר הארבה לא יכלו לעשות כלום כי אחריו אין מה לאכול ואפי' א קיבעל עוגה לא יכלו לעשות, גם מים שרצו לשתות לא יכלו לשתות כי הארבה הקטן כיסה את עין הארץ ונכנס למוסות ובכל מקום, והיו רעבים מאוד ומתנפחים מרוב רעב, לכן הפעם אמר פרעה כזה שארפע לשון "ויסר מעלי רק את המות הזה", כי היה להם ממש מות שהרי אין ביכולת מה להכניס לפה לאכול, כי הארבה היתה מכה שלא הותרה כלום ולא נותר כל עשב וכל ירק לאכלה, והיו הולכים למות, לכן אמר בלשון זה.

ונחזור עתה לענין הקודם שהנה הרשב"ע אמר למשה בוא אל פרעה שאפ"י שם וגם שם אני ממתין לך ואהיה עמך ולא אעזוב ואין לך לירא ממנו מפרעה ולא משום דבר שבעולם זולת הש"ת ומצוותיו, והוא חיוק גדול באמונה שגם אם אדם שרוי ח"ו בצרות ואינו רואה דרך לצאת מהצרות רח"ל, עכ"ז אם הוא שומר תומ"צ ומקיים את ציווי הבורא איתחם המרחם ישמור עלי ועכ"ל, כבר צריכים אנו לחזק עצמינו שאין מה לפחד כי גם שם בתוך עמקי הצרות ה' אומר לאדם הישראלי הנה אני עמך וכמו שאמר למשה רבע"ה בא אל פרעה כי גם שם אני נמצא שם בתוך כל אלו הצרות ובכל המצבים ואני יעזור לך בכל מקום ויש גם אלו הבחנות שכל דבר אפ"י של דבר טומאה שמפריעה ח"ו ג"כ הוא סימן שיש שם ניעה"ק, כי אם אין שם ניעה"ק לא ה' הטומאה והואת כי כל הקיום שיש להם הוא מהניעה"ק השבוים שם, ויהודי שישומע בקול ה' והולך בציווי ה' יזכה שהש"ת יהיה עמו בכל מצב אפ"י בעמקי הצרות.

וזה צריכים לזכור שיהודי שהולך עם ציווי ה' יש לו ליכור להתחזק באמונה ובטחון שאין מה לפחד, כי גם בתוך החושך ואפילה נמצא הבוכ"ע ושם עצמו גופא יכולים לבקש ולהתחנן שילך החושך ויבוא האור הגדול. והוא מוסר ובטחון גדול שיש שאם ישו ריכטיגע אמונה ובטחון אז אפ"י מהצרות הגדולות ביותר אין מה לפחד, כי גם שם נמצא אבינו אב הרחמן שהנה לא ינום ולא ישן שומר ישראל. ויש לנו תמיד ליכור שטייען, לשמוח ולהתחזק באמונה ובטחון תמיד, ויאמינו בה' ובמשה עבדו כנ"ל, וצריכים שיהיה לנו אמונה בבוכ"ע ובכל עבדיו הצדיקים שבכל דור ודור וכמש"כ בתורה"ק "וגם כך יאמינו לעולם", שאמנם הוא כתוב לגבי משה רבע"ה אבל משה כידוע מרמוז על כל הצדיקי אמת שבכל הדורות, והבוטח בה' חסד יסובבנו, ובוזה נזכה להיות מסובבים תמיד עם חסד ולהתחזק באמונה ובטחון, ואם יש את זאת אין מה לפחד, והוא אל פרעה כי אני הכבדתי את לבו" כנ"ל שתדמי אין לנו מלך עוזר וסומך אלא אתה ואין עוד מלבדך. ושם בעומק הצרות הבוכ"ע משפיע ישועות השלימות והכל תלוי באמונה הן הרחומות והן הגשמיות.

הש"ת ברוב רחמיו ישפיע עלינו די ריכטיגע אמונה ובטחון בבוכ"ע, ובמשה רבינו וכל ההייליגע זיסע צדיקי אמת,

גדול מזה וזה היה אשר התעללתי ושחקתי במצרים שהיה הש"ת מביא לאלו המצריים האפקורסים ועשה מהם הש"ת משחק א שפיל, כמו באילים בעל פפור" שששה ואת להם ושחק עליהם, שחשבו שע"ז קשה היא ואין הש"ת כביכול יכול לה ועידי"ו משכס ומשכס עד לתוך הים אריון, עד שמכל הצדדים נתן להם הש"ת מכות נוראות, וכמש"כ בתורה"ק ובוזה ענה לו הש"ת למשה רבע"ה על כל תמיהותיו כנ"ל, והוא הלשון "בא אל פרעה כי אני הכבדתי את לבו למען תספר באזני בנך וכו' אשר התעללתי במצרים", כנ"ל.

והנה יש להתעכב ולהתבונן בעוד ענין כאן שהנה ידוע מה שיש השואלים שלכאור אם זה היה מצב של הכבדתי את לבו ומחמת זה עשו מצרים מה שעשו, אי"כ למה נעשו כ"כ הרי עשו זה בגלל הכבדתי לבו, ובתורה"ק יש פשטים עא"ס, ולכן יש לפרש לפ"מ שארז"ל שיש כלל עבירה גוררת עבירה, ולכן אלו העבירות שעשו המצריים לצער את ישראל נגדרו מעבירות קודמים שעשו ואותם הקודמים עשו בלא כי אני הכבדתי את לבו ולכן נעשו שזה יגרור עוד עבירות גם בלי שיוכלו להינצל מהם, ולכן בא אז להם זה הכבדת הש"ת ועידי"ו ומכוח זה ציערו את בני"י כדי שיתקדש שם שמים וכל האמונה בעולם ובבני"י כנ"ל. ולכן זה היה העונש שכו אלו הרשעים המצריים שמאחר יותר אחר העבירות הראשונות שגוררים עוד עבירות או כבר היה להם מצב שכבר לא היו יכולים לצאת און ארויס קריכן מזה ע"י זו ההכבדת הלב ואפ"י שעבירה גוררת עבירה לכאור היה צריך להיות שתגרור עבירה שניה כמו הראשונה ולמה כאן השניה עם הכבדת הלב שזה יותר מהראשונה וגם באו מזה למצב שעשו עבירות מוכוה הלב שלא יכלו לצאת ממנו, עכ"ז אירע להם כל זה משום ובגלל שהם באו בבחי' למעלה מן הטבע ברשעותם ואכזריותם, שהיו חוטאים במיזד רועו למעלה מטבע האנושי הרגיל, לכן קיבלו עונש כמו"כ מדה כנגד מדה שבא להם ג"כ כמו"כ הכבדת הלב באופן ג"כ שאינו כדרך הטבע שבא למעלה מן הטבע עד שבא מצב שעדי"ו חטאו וחטאו עד שנאבדו מן העולם.

ואמנם כל זה הוא ענין מן הצד לפרש למה נענש הגם שחטא ומצא שמהכביד הש"ת את ליבו וכנ"ל, ולפ"י באמת נמצא שיש הכייה לו לפרעה ועמו בחייה אלא שאעפ"י נענש כי הוא גרם לעצמו שייטבל ממנו הבחירה אבל באמת שיש במפרשים שפירשו להיפך שאדרבא מש"כ כי אני הכבדתי את לבו הוא להשלים לו את הבחירה ושלא תבטל ממנו הבחירה, שהנה מאחר שהביא עליו הש"ת מכות כאלו א"כ בדה"ט היה מוכרח לשמוע בקול ה' עד שאין לו בחירה אם לשמוע או לא שהרי המכות מכריחים אותו לשמוע בקול ה' ולעשות רצונו ולשלח את ישראל, לכן כדי שלא תבטל ממנו הבחירה לכן הכביד הש"ת את לבו שאז לעומת קושי המכות יש לו הכבדת הלב שלא לשלחם ואז נמצאת בחירתו מאוננת ואדרבא אני הכבדתי את לבו עבור שלא תבטל בחירתו.

בוזה המפרשים ביארו א באטעמטע ביאור שאמנם פרעה הרשע מצידו היה הבוחר ברע והיה כולו רע ולמעלה מן הטבע ובמס"ל ברע כנ"ל וברשעותו ורעותו גם הוריד ראשים בלא שום רחמים והרגשת לב, אבל עכ"ז זה בימים כתקנו, משא"כ לאחר אלו המכות שהיו למעלה מדה"ט שביניהם גם היו שם מיני חיות שלא ידוע אם היה דבר כזה בהיסטוריה כי כל החיות שהיו רק בעולם באו למצרים במיט ערוב, א"כ אז לכאור נתבטלה הבחירה של פרעה כי אפ"י שהיה אכזר וחסר לב כנ"ל עכ"ז במצב של מכות כאלו או רק משונע כזה יכל להמשיך ברשעותו ולא לשלח את בני"י ולכן נמצא שאז נתבטלה כבר בחירתו, והרי הש"ת א- ל אמונה ואין עול וא"כ א"א להעניש את פרעה, לכן לעומת זה אני הכבדתי את לבו שגם לזה יש נעק וסוף, כי מצד א' ה' כואת התגלות עונשין לכן הרשב"ע החזיר שוב את הבחירה כדי שלא יבטל כי המכות ביטלו הבחירה כנ"ל כי סו"ס פרעה והמצריים אהבו עצמם און זיך ליב גהאט זיער, וממש לא שיש לקבל את אלו המכות אם זה הערוב או הצפרדע שהנה רק רצה לדבר מיד יוצאת מפיו הצפרדע ולא יכול לזוז, או כשאכל פת לחם ג"כ קפצה לו צפרדע וכן רצו לשתות שתו צפרדעים שלעכטס אויף אלע שלעכטע גויים, אלעס גוטס פאר אלע אידן. ממילא נתבטל הבחירה, לכן לעומת זה אמר ה' אני הכבדתי את לבו והשיב לו את

וברו"ר יתן לנו תיקון ימי השובבים ע"י "אתה חונן לאדם דעת" שהיא הברכה הראשונה בבקשות השימו"ע שהעיקר הוא הדעת, שלא יאז ח"ו שוטח המאבד כל מה שנותנים לו, ונזכה לנצל ימי השובבים שנתן לנו הש"ת ויהיה די ריכטיגע דעת לנצל את אלו זמני העת רצון שיכולים לזכות בהם ועל דם צו די גרעסטע תיקונים אם מנצלים אותם כדבעי וכראוי.

הש"ת ברו"ר ישפיע על כולנו תיקון ימי השובבים ויתן לנו התיקון השלם, וישפיע עלינו אור התשובה ואור התורה, וירחם שנשוב בתשובה באמת מאהבה ויעשו כולם אגודה אחת לעשות רצונך בלב"ש, וברו"ר ישפיע עלינו שמהיום והלאה תמיד נתחזק בשמחת קיום התומ"צ און שטייגען בהתמדת התורה יר"ש וגמילות חסדים בשמחה שטענדיג, וייל מיט שמחה קען מען שטייגען וזוכים לתשובה מאהבה "עבדו את ה' בשמחה בואו לפניו ברננה".

וכמה מתוך ונעים הוא ללומדי התורה שהם זוכים על ידה לכל הטובות ולכל התיקונים כי בלומדי תורה הפשט שהם אוהבים בידם די ריכטיגע תיקון און די גרעסטע תיקון וענין איז די הייליגע גמרא און יר"ש שזה די גרעסטע תיקונים, כדאי "הפך בה והפך בה כבודה בה". והש"ת ישמח את כל השבורי לב ואת כל ישראל ונפעל אלא שיש ויתן שמחה על כל ישראל לכל מקום שהם בכללות ופרטות שמחה ישועה וברכה בגו"ר, ויתן ברו"ר פרנסה טובה בהרבה גדולה תורה וגדולה במק"א בגו"ר, חיי בני ומזוני רויחי וארכי, ישועה שלימה רפואה שלימה וגאולה שלימה ובנין בית המקדש שוין יעצ אויף א זיסע אופן אויף אייביג.

*

זכות הרבי מרן רבינו דוד מלעלוב בן רבי שלמה זאל מגן זיין אויף אלע אויף אייביג, וכל הצדיקים זאלו מגין זיין אויף אייביג. היום הוא הלילא גדולה וכידוע שהוא היה אוהב ישראל של העולם, ושל כל הדורות. וכידוע שהוא היה כולו אהבת ישראל ואוהב ישראל וידוע הסיפור שפ"א היה בנו חולה וכל העיר רעשה והתפללה לשלמו עד שהבריא, ולאחר כל זאת והנה זוגתו הצדקתיה רואה שרבינו בוכה ושאלתו למה הוא בוכה הרב בננו ברוך ה' הבריאה, וענה לה ברוב צדקתו שראה שרק כשנבו חולה איז כל העיר בוכה ומתפללת ורועשת ואילו אם הבן של התופר או סנדלר העיר חולה ג"כ כל העיר צריכה היתה לרעוץ ולהתפלל לשלמו.

אומרים מצדיקים משמו שכושיבו משיח אז יהיה מסכת נוספת שתיקרא 'מסכתא דרבינו דוד מלעלוב' שהיא תורתו של רבי דוד מלעלוב זיע"א, והפשט בזה יש לומר שהיא תורה מסכתא של אהבת ישראל של רבינו, שהוא היה מיוחד במידה זו כנ"ל ולכן היא מסכתא שלימה, וכדאי נגמ': "ואהבת לרעך כמוך זה כלל גדול בתורה, ואיזה פרשה קטנה שכל גפי תורה תלוין בה, כהלל הוקן שאמר לגר מאי דסני ערך לחברי לא תעביד זו היא כל התורה, דהיינו שכל התורה כלולה ב-ואהבת לרעך ושאר כל התורה הוא פירוש לזה.

ובאמת שיש הרבה פשטים ומפרשים שמפרשים מהו ש-ואהבת לרעך כמוך כל התורה מולה, דבשלמא בין אדם לחבירו מובן שתלוי בזה, אבל מה עם בין אדם למקום איך אפשר לומר שגם זה כולל ב- ואהבת לרעך כמוך ואיך הוא שלפ"י זה ג"כ נאמר שזו כל התורה מולה, ואמנם בתורה"ק א"י פשטים עא"ס ולכן יל"פ שא"י בחז"ל שלא מצא הקב"ה כלי מחזיק ברכה לישראל אלא השלום, וממילא נמצא ששלום ואהדות הוא הכלי מחזיק ברכה, ולכן קודם מ"ת היו כל ישראל כאיש אחד בלב אחד שרק אחר שיהו כל ישראל מולם כאיש אחד בלב אחד אז היה זה ההכנה הראוי לקבלת התורה, כי למ"ת הוא היה נצרך זו ההקדמה של האהדות של כל ישראל.

וממילא נמצא ויוצא מזה שיע"י ואהבת לרעך כמוך ודווקא עידי"ז יכולים לזכות לקבל התורה"ק כמו שם בסני. וזה מביא הקנין לכל התורה ומצוות, ולכן זה דייקא היה הכנה של קודם מתן תורה, וממילא נמצא שזוהו כל התורה ולכן אמרו ואהבת לרעך כמוך זהו כל התורה ואפי' דברים שבין אדם למקום כלולים בזה שהרי עידי"ז זוכים לקבל התורה עם בין אדם למקום ועם בין אדם לחבירו שבה, וממילא שיע"י יכולים לזכות לקנות את קיום ושמחת התורה לכן זו כל התורה מולה שעל ידו יכולים לקנות כל הברכות וכל ברכותיה ומצוותיה.

וגם בכל העניינים הוא כן שתלויים ב-ואהבת לרעך כמוך וכמקובל מהא"ר"י הק" שאמר שצריך לומר קודם התפילה "הריני מקבל עלי מצוות עשה של ואהבת לרעך כמוך", שהוא כלי מחזיק ברכה ואז התפילות מתקבלים ויכולים לפעול כל הישועות והכל בהקדמת כל המחזיק ברכה הזה של אהבת ישראל. ויתכן שזה אחד מהעניינים במה שכתוב דרך ארץ קדמה לתורה, דהיינו שאם יש את זאת בהקדמה שאוהבים אז"ו וממילא גם מתנהגים בדרך ארץ זל"ז או יכולים לקנות התורה לכן דרך ארץ קדמה לתורה כי זה הדבר הראוי לקנות לחיות די כלי מחזיק ברכה.

(חלק ב' - המשך השיח"ק על מן מורה"ד נביא בגליון הבא א"ה)

בגו צדיקיה

רבינו אדמו"ר הגאון קוה"ק הסב"ק האוהב ישראל מרנא ורנא רבי דוד מלעלוב זיע"א, רישא דשויילתא קדישא יומא דהילולא כ"ד טבת (תקע"ד) [חלק י']

ולא נמחל, ויעשה תמיד תשובה. (בזכור אבי)

ליקוטי אמרי קודש ועבודת נפלאות מווקקות שבעתים

והייתם לי סגולה ופירש הר"ק מרן רבינו דוד מלעלוב זיע"א: כמו סגול דכל מה שמחפכו ישראל בתמונת סגול, וכן היא ההבטחה לישראל שלעולם ישארו בתמותה וצורתה, ואינן שחטא ישראל הוא, עכ"ל. (שם משמאל)

זאת חוקת הפרה. לכאורה היה צריך לכתוב זאת חוקת הפרה, מאי זאת חוקת התורה, ברם, משמיענו הכתוב שהתורה היא ענין אחד כמו פרה אדומה, שכן פרה אדומה מטהרת מטאים ומטמאת טהורים, כך היא התורה הקדושה, זכה נעשית לו סם חיים, לא זכה, להפך חלילה.

וזה עקב תשמעו, עקב מלשון עקבים וסוף, אמנם כן הלא הסוף יהיה שתשמעו לכול, אם כן יותר טוב שתשמעו מעתה אפוא וזהו דער סוף וועט דאך זיין אז איהר וועט מוזן הערען, הערש זעט בעטער יעצט שיין. (ליקוטי דברי דוד להר"ק מרן רבינו דוד מלעלוב זיע"א)

קודם האבילה

יש קבלה ממרן רבינו דוד מלעלוב זיע"א: שיתפלל על ג' דברים. א. שהאבילה תהא לתיקון כמו שא"י בספרה"ק. ב. שיהיה לבריות. ג. שלא יהא שום מכסול ח"ו של ספק טריפות. (נפלאות הדעות)

מסופר כי פעם באחת השבתות שלאחר פורים, פנה הר"ק האמרי חיים מיועזר זיע"א אל חסידו הנאמן הר"ח ר' מרדכי ברוך גייגר ז"ל (שהיה הפוזי"ם וב"א אגודת יועזר שנים רבות, וזהו משמח אלקים ואנשים בשבת טעם), ואמר לו: "פעדעלע פערדעלע, וואס פאר א זכות האסטו, וואס דו ביזט משמח יודישע קינדערלעך?" (איזה זכות יש לך שאתה זוכה לשמח בני ישראל?), ומיד פנה ממנו, ר' מרדכי ברוך עמד משתומם, כי לא הבין כוונת קדשו במילים אלה, לאחר ה"שש" פנה אליו האמרי זיע"א ואמר לו: בוא ואספר לך מעשה:

הר"ק מרן רבי דוד מלעלוב זיע"א נסע לרבו הק' ההויז מלוברין זיע"א, ובדרך עשה חשבון הנפש, הרי כתיב "ולא יראו פני ריקם", והיה לבו שבר בקרבנו, וכל כמה שהתקרב יותר אל עיר מגוריו רבו, נמס לבבו בקרבו יותר ויותר. כשהגיע למקום מגוריו רבו, הרגיש ממש כלות הנפש, ומתוך שברון לבבו עלה בדרתו לאסוף ילדים לעגלה שנסע בה, והסיע אותם בעגלה, וכמובן ששמחתם וזיהלתם היתה רבה...

על סוד המקוה: שבעתים בשם הר"ק האלוקי מרן מוה"ר מלעלוב זיע"א זול"ק: מען גיט אראפ און נאך אראפ און וייטער אראפ אין מען איז שוין הינטען בייגט מען זיך הערשט אראפ וזה סוד המקוה עכ"ל. (תרגום: יודים. למטה ועד למטה ושוב למטה, וכסבך נמצאים למטה אי שוים איע למטה.) (גדולת העדיקים)

עתידי הקב"ה לעשות מחול ליעדיקים: אמר על כך מרן מוה"ר מלעלוב זיע"א: לעתיד לבוא יבקש הקב"ה כביכול מהעדיקים שימחלו לו (מחול מחילה) על היסורים, העניות והדחוקות שסבלו בעולם הזה. (ליקוטי דוד)

חסודי מיחסרה והכי קתני: הרבי מרן רבינו דוד מלעלוב ביאר זאת: שלפעמים אנו מוצאים בדברי חז"ל "חסודי מיחסרה והכי קתני", כלומר שהחסוד בעל המאמר מלדבר את כל בדבריו, ולפעמים אנו מוצאים "לא אז אוף זו קתני", כלומר שהוסף בעל המאמר, כשהיה בעל המאמר במדרגת ראה שהוא הצימצום לא היה יכול לדבר את כל דבריו והחסוד מהם, ואז חסודי מיחסרה והכי קתני, וכשהיה במדרגת אהבה שהוא מידת השפע, אז הוסף על הנחוץ לדבר, ולכן אז אוף זו. (ליקוטי דוד)

בשם מרן מוה"ר זיע"א: כמו שמהעין הרולק, עולה ממנו רק העשן למעלה, והחלק העב ממנו שהוא הגחל נשאר למטה, ונעשה ממנו אפר, כך גם ענין התפילה, שרק כוונת המתפללים עולים למעלה, כיון שהם הפנימויות ועיקר התפילה, אבל האותיות שהם רק החיצוניות מהתפילה נשארות למטה כמו אפר העץ. (הגיל)

הנה בומר האר"י הק' ז"ל: זיע"א ליל שבת קודש "בויון התקטר": שבעתים מת"ח א' נכד הע"ק מרן רבינו דוד לעלעבער זיע"א שאמר בשם זקינו הק', והיו"ט נכתב בג' אפנים ו'ו וא"ו ו'ו, והענין דאיתא בזה"ק קוב"ה ואוריתא וישראל חר, ואת ו'ו בגימ' י"ב מורה על ישראל יעקב, י"ב שבטים, וא"ו בגימ' י"ג מספר אחד מורה על הקב"ה שהוא אחד, ו'ו בגימטריא כ"ב מורה על התורה שהיא נארגת מכ"ב אותיות התורה וקסודין זב"ו דקב"ה קסוד עם ישראל ע"י התורה שהתורה מחברת את ישראל להקב"ה, ושלושתן הם כמו הגשמה בגוף שהוא ג"כ שלשה נפש רוח ונשמה וקסודין זה בזה, כמו כן ישראל הן נפש העולם, והתורה היא חלק הרוח של העולם, והקב"ה הוא נשמת כל העולם - וזהו "בויון התקטר", עכדיה. (שו"ת בפרדס)

בי עמך הסליחה למען תורא (תהילים)
פ' אף שאדם עושה תשובה השי"ת אין מגלה לו שמחול לו העוון, דאף דלאחר התשובה מחול לו אפסי' השי"ת אין מגלה לו שלא ידע האדם שנמחל לו, למען תורא, כדי שעל ידי זה יהיה תמיד האדם ביראה שמתא לא עשה תשובה ברבעי

אמר בשם הר"ק מרן רבינו דוד מלעלוב זיע"א: ויפגע הוא מלשון פגע, שומע על האדם להתרבות בתפילה במפגיע עד אשר יזכה להיענות בתפלתו ובכטום שבעה שהשמים אל יפסק מלחטודי כביכול את קונו, ובמקורו בארש: "מען מוז זך אנפגענו ב"י אונזער ליבען באשפעער". (אהל ישע, וזאת דאברהם)

בשם הרב הקדוש מרן רבינו דוד מלעלוב זיע"א: עה"פ לא תאספון לתת תבן, לפי פשטות המאמר היה ראוי לומר לא תוספו בויו"ו, אך התורה הקדושה באה לרמוז לנו כי ידוע שפרעה הגיח להם יום אחד חירות שבעבודת עובדה, רק משה רביע"ה בחר להם יום השבת למנוחה, והיה דרכם ביום ההוא להתאסף ביחד למשה וקני ישראל לשמוע תוכחת חיים ולהאמין באחרותו ומציאותו יתברך, ולאסר פרעה לגדול רשתתו אשר מחפצו לסדר ממשמעתם ולהעבד את גלולי מצרים, ואחרי דאיתו כי לא עלתה ברו, ראה והבין שמחמת שהם נאספים יחד ויסופו דעת ביראת אלוקים ועיו"ז נכנע כוח הסט"א בקרבם, לז"א לכל יתאספו עוד לתת תבן דעת ותבונה להם כני"ל. (נפתיים צופים)

רבי נתן נטע מ"ל רב"ד לבוב ב"ר יקותיאל זלמן (תקל"ו)	יום ד' ו' שבת
רבי שלום הלברשטאם מפיקא - צאנו ב"ר אהרן (תרצ"א)	
רבי דוד יצחק אייזיק ראבינאוויטש מסקאליא ב"ר ברוך פרס - צמח דוד ועוד (תש"ט)	
רבי יום טוב ליפמן ב"ר ישראל בעל "עו"פ ו"ט" (תרי"ט)	יום ה' שבת
רבי חיים צבי ב"ר הגה"ה ז"ט ליפא "עני חיים מנס"ט" (תרפ"ו)	
ל' ק"ק הר"ק מרן אדמו"ר רבינו דוד מלעלוב זיע"א ב"ר שלמה (תקנ"ד)	
רבי נתן דוד ראבינאוויטש מווארצווא ב"ר יעקב יצחק מביאלא (תר"ט)	יום ו' שבת
רבי ישראל מסאטוב ב"ר שלמה - תל' מרן הבעש"ט ח"ט - תפארת ישראל עה"ת (תקמ"א)	
רבי מרדכי דוד ב"ר צבי הירש אונגר מווארמבורג (תר"ט) רבי יהודה לייב אב"ב מנס"ט.	
רבי פינחס מוניקוב ב"ר חיים מנחם (תרנ"ו)	יום ז' שבת
רבי יצחק אהרן הלוי איטינגא ב"ר מרדכי זאב הלוי סג"ל ב"ר שו"ת מהר"א הלוי (תרנ"א)	
- רבי צבי מבושטש ב"ר יעקב - נטעו שעשושים (תקמ"ו)	
רבי שמואל מווארשאו - רמתים צופים (תרי"ח)	יום ח' שבת
רבי אברהם אלפי אב"ד ד' זיועא ב"ר משה שכחה - תל' ר"מ מקוצק החי"ר (תרע"ב)	
רבי יוסף מאיר כהנא מספינקא ב"ר צבי (תש"ה)	
רבי נסים ב"ר ראובן גרונו"י ב' חרדישי הר"ן ושר"ת הר"ן (קל"ו)	יום ט' שבת
רבי יוסף ב"ר מנחם שווארץ ב' "תבארת האדון" (תרפ"ח)	
רבי ראובן הלוי מאירעווא ב"ר יעקב חיים אב"ד נאופאל - הודאים שבדה.	
רבי יוסף יוסקא הלוי הורביץ מיאסי ב"ר ארי' לייב מוולחטיסק (תקס"ו)	יום י' שבת
רבי יוסף ב"ר מנחם שווארץ - תב' הור"ץ (תרי"ח)	
רבי ישראל יעקב מנליקמן ב"ר מנחם מנדל מורמנעב (תקפ"ו)	
רבי יהודה ליכטנשטיין אב"ד בעטלארן ב"ר יעקב אפלי - חינוך בית יהודה (תרפ"א)	יום י"א שבת

הילולא צדיקיה

יום שני'ק ג' שבת - רבי יוסף קאליש ב"ר מנחם מאמישוטב (תרס"ו)	יום א' ד' שבת
רבי אהרן ב"ר מרדכי מלעלווטש (תקפ"ו)	
רבי יחזקאל שרגא פרינקל האומ"ם אב"ד קלאסא - וועילעטישעק ב"ר יחזקאל העשיל מנאמאסא - דברי יחזקאל (תרמ"ח)	
רבי יחזקאל שרגא הלברשטאם מציעשטוב הי"ד ב"ר שמוחה ישטר בע" (תש"ט)	יום ב' ד' שבת
- רבי משה יהודה לייב מסאטוב ב"ר יעקב מברא (תקפ"ו)	
רבי אברהם מקאליסק ב"ר אלכסנדר כ"ץ טבריה (תקנ"ט)	
רבי מנחם חנום מברסק ב"ר אברהם מטרסק (תרמ"ח)	יום ג' ד' שבת
רבי אברהם פרינקל מויליאפאלי ב"ר שלמה זלמן (תרס"ו)	
רבי מנחם שלמה טאוב מקאלוב ב"ר משה (תש"ח)	
רבי ישראל ב"ר נסעוד אבוחצירא ה"ה באבא סאלי" יעקב מברא (השד"ט)	יום ד' ד' שבת
רבי יהודה ארי' לייב ב"ר אברהם מרדכי ב' "שפת אמת" מגור (תקס"ח)	
רבי חיים צנור ב"ר חנום מוה"ק קלויו בבורה (תקמ"ט) רבי ארי' ייזכאדרט אב"ד קאלטא (תר"ח)	
רבי שלמה איועבאך אב"ד לונטשין ב"ר מאיר - אמרי' ורבי שלמה (תרי"ח)	יום ה' ד' שבת
רבי יצחק אליעזר ליפמן אב"ד נעשו"ו (תקס"ח) רבי דוד פרידמאן ב"ר יצחק מבוש"ט (תר"ט)	
רבי חיים ישעי' הלון ב"ר שמוען זאב - מסגרת השולחן (תרי"ט)	
רבי אברהם דוד חובנשטיין אב"ד קאבלסדארף (תקצ"ט). רבי לייב פאללאק אב"ד אויסעס (תר"ט)	יום ו' ד' שבת
- רבי יוסף מקאליש ב"ר אהרן הגדול (ראון לייב) מפרמישלאן (ה' תר"ו)	
רבי יוסף משה מפרעמישלאן אב"ד באבמורת - חק'כונת יוסף ועוד (תקפ"ט)	

